

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/38/2020
Identifikačné číslo spisu: 1517010603
Dátum vydania rozhodnutia: 27.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1517010603.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného N. R. a spol., pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 27. augusta 2020 v Bratislave dovolanie sestry obvineného N. R., ktoré podala prostredníctvom zvoleného obhajcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2018, sp. zn. 3To/33/2018 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného N. R. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 4. decembra 2017, sp. zn. 4T/81/2017, bol obvinený N. R. spolu s N. E. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. spáchaný spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

- obvinený N. R. spoločne s obvineným N. E. po tom, čo sa poškodený J. Q. dostavil pred bytový dom na X. I. Č.. X v Bratislave na dohodnuté sexuálne stretnutie so ženou s vymysleným menom S., v mene ktorej komunikoval a ktoré dohodol obvinený N. R., dňa 14. apríla 2017 v čase medzi 00.20 hod. až 00.40 hod., v priestoroch vestibulu na prízemí bytového domu na X. I. Č.. X v Bratislave, sa najprv neoprávnene zmocnili mobilného telefónu patriacemu poškodenému J. Q. a to tak, že obvinený N. E. mu tento mobilný telefón bez varovania zobral z ruky, následne obvinený N. R. slovné napadol poškodeného, čo má čo chodiť na sexuálne stretnutia za peniaze za jeho frajerkou, po tomto zistení, keď sa poškodený snažil z bytového domu odísť, obvinený N. R. mu povedal, že takto to nepôjde a opakovane si od neho pýtal finančnú hotovosť vo výške 300,- eur, na to mu poškodený povedal, že toľko peňazí pri sebe nemá a peňaženku má v aute na parkovisku, následne obvinený N. R. vytiahol z ľavého vrecka svojej bundy otvárací nôž, otvoril ho, nasmeroval ho na poškodeného a zopakoval, že chce od neho finančnú hotovosť, následne sa obaja obvinení s poškodeným presunuli na parkovisko pred bytový dom, kde poškodený obvinenému N. R. podal peňaženku, v ktorej mal bankovky spolu v hodnote 50,- eur, tieto si obvinený N. R. privlastnil tým, že ich vybral z peňaženky, následne obvinený

N. R. poškodenému povedal, keďže má v peňaženke platobnú kartu, tak pôjdu k bankomatu skontrolovať stav účtu a vybrať ďalšie peniaze, čo poškodený vzhľadom k početnej prevahe páchatelov a prítomnosti noža urobil a do najbližšieho bankomatu I. U. Q. H. X/A, kam ho obvinení odvedli, na pokyn obvinených vložil svoju bankomatovú kartu, zadal svoj PIN kód a obvinení sa následne pokúšali o navolenie rôznych súm výberu, pričom bankomat im vydal najvyššiu možnú sumu 20,- eur, ktoré si ponechali a bankomatovú kartu vrátili poškodenému, následne si poškodený od obvinených vypýtal späť svoj mobilný telefón, ktorý mal počas celej doby pri sebe obvinený N. E., na čo mu obvinený N. R. povedal, že mu vrátia len SIM kartu a telefón si ponechajú ako zálohu, kým im nesplatí zvyšok sumy do 300,- eur, keď obvinený N. E. začal z mobilného telefónu poškodeného vyberať SIM kartu, poškodený odlákal pozornosť obvinených, slovným vyjadrením, že za ich chrbtami je policajná hliadka a keď sa obaja obvinení otočili tým smerom, poškodený to využil, vytrhol obvinenému N. E. svoj mobilný telefón z rúk, z miesta ušiel a následne privolal políciu, pričom obvinení svojím konaním poškodenému J. Q., nar. X. H. XXXX, trvale bytom Q. J. č.p. XXX/XXXA, K. - R., Č. N. spôsobili majetkovú škodu vo výške 70,- eur.

Za to bol obvinený N. R. odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd uložil obvinenému trest prepadnutia veci: 1 ks čierny nôž značky Columbia, sklápací s čiernou čepeľou.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Tr. zák. sú uložil obvinenému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Po vyhlásení rozsudku zahlásil priamo do zápisnice na hlavnom pojednávaní obvinený N. R. odvolanie do všetkých výrokov, obvinený E. zahlásil odvolanie do výroku o vine a treste aj konaniu, ktoré predchádzalo, ako aj do výroku o náhrade škody, pričom prokurátor zahlásil odvolanie do výroku o treste (č. l. 297).

Na podklade podaných odvolaní obvinených, pričom prokurátor zobral svoje odvolanie späť podaním doručeným na okresný súd dňa 5. decembra 2017 (č. l. 339), rozhodoval Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí rozsudkom z 24. apríla 2018, sp. zn. 3To/33/2018, ktorým

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k obvinenému N. E. a v časti výroku o náhrade škody vo vzťahu k obom obvineným.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného N. E., nar. XX. D. XXXX v U., trvale bytom X. XX, U. uznal za vinného zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe tam uvedenom.

Za to bol obvinený N. E. odsúdený podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvinených, aby spoločne a nerozdielne nahradili poškodenému J. Q., nar. X. H. XXXX T. K., trvale bytom Q. J. XXX/XXXA, K. - R., Č. N., škodu vo výške 50,- eur.

II. Podľa § 319 Tr. por. súd odvolanie obvineného N. R., nar. XX. H. XXXX, zamietol.

Odpis rozhodnutia bol obvinenému N. R. doručený 12. júla 2018, N. E. 12. júla 2018, obhajcom Mgr. Ivane Políkovej 12. júla 2018, JUDr. Vladimírovi Štefekovi 2. augusta 2018 a okresnému prokurátorovi dňa 11. júla 2018(č. I. 388).

Okresný súd Bratislava V dňa 26. mája 2020 a neskôr po doplnení dňa 23. júla 2020 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie sestry obvineného, ktoré podala prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Vladimíra Štefeka, a to aj vrátane písomného súhlasu obvineného na podanie dovolania. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 29. marca 2019 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. i), písm. l) Tr. por. (č. I. 420-429).

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obhajca uviedol, že obidva sudy vo výroku popisujú konanie obvineného v rozpore s faktami preukázanými počas hlavného pojednávania a obidva sudy na tomto chybnom skutkovom posúdení konania obvineného založili odôvodnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák.

Ďalej obhajca obvineného poukázal na priebeh skutkového deja medzi obvineným, poškodeným a spoluobvineným E., pričom namietal použitie noža pri zmocnení sa telefónu s poukázaním na jednotlivé výpovede svedkyne U., X., obvineného R.. Podľa obhajcu obvineného súd opomenul aj výpoveď poškodeného, ktorý uviedol, že mimo vestibulu bytového domu nôž u obvineného R. nevidel, teda pod hrozbou noža neopúšťa vestibul bytového domu.

Obhajca obvineného v ďalšej časti namietal skutočnosť, že konanie obvineného R. nie je možné podradiť pod skutkovú podstatu zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 písm. c) Tr. zák., ale skutok mal byť kvalifikovaný ako trestný čin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., pretože v danom prípade došlo k núteniu poškodeného vyjadriť sa k jeho pravej totožnosti proti jeho vôli. Ani pri zadržaní mobilného telefónu nemal obvinený nôž, pričom poškodenému oznámil, že telefón si ponechá do času, kým mu neprinesie peniaze a potom mu ho vráti, s poukázaním na rozhodnutie sp. zn. R 30/1981.

V zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. l) Tr. por. obhajca obvineného namietal odôvodnenie odvolacieho súdu s poukázaním na zisťovanie motívu konania páchatel'a a jeho subjektívnej stránky spáchaného trestného činu. Podľa obhajcu odôvodnenie odvolacieho súdu v časti hodnotenia právnej kvalifikácie spáchaného skutku lúpeže je vytrhnuté z kontextu skutku, lebo obvinený R. dal poškodenému facku za situácie, keď od neho žiadne peniaze nežiadal, ale dal mu ju preto, aby sa už konečne priznal kto je a či ho niekto na sex s X. najal alebo nie. Preto obvinený R. použil násilie s cieľom zistiť totožnosť poškodeného a nie zmocniť sa neskôr jeho peňazí.

Na záver dovolania obvineného obhajca navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. apríla 2018, sp. zn. 3To/33/2018, bol porušený zákon § 321 ods. 1, písm. b), písm. c), písm. d) Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo, a to najmä v ustanoveniach § 2 ods. 4 (zásady in dubio pro reo), ods. 10, 12 Tr. por., v § 119 ods. 1 písm. a), c) až f) Tr. por., v hmotnoprávných ustanoveniach v § 122 ods. 3, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., a to v neprospech obvineného N. R., nar. XX. D. XXXX T. U., trvale bytom U., X. X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody Želiezovce. 2. Súčasne, aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. apríla 2018, sp. zn. 3To/33/2018, ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 4. decembra 2017, sp. zn. 4T/81/2017, vo výroku o vine a tým aj vo výroku o treste, ako aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. 3. Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Bratislava V, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol, a to v inom zložení senátu a iným sudcom podľa § 388 ods. 2 Tr. por.

Predsedička senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis

dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Do konania neverejného zasadnutia sa nikto k podanému dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 5 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, alebo ak je zrejmé už v štádiu predbežného preskúmania dovolania vykonávaného v zmysle § 378 Tr. por., že nie sú preukázané dôvody dovolania, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Dovolateľ vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávných predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník, pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnemu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní

uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštalácie.

Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštaláciu zameranú na preskúvanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Z obsahu dovolania vyplýva, že vo vzťahu k citovanému dovolaciemu dôvodu dovolateľ uplatnil výlučne skutkové námietky, pričom jeho námietky totiž smerovali proti správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa ako aj proti hodnoteniu vykonaných dôkazov a svedeckých výpovedí, čo je v danom prípade neprípustné hodnotiť a namietat' v dovolacom konaní, pretože dovolací súd je viazaný konečným skutkovým stavom na ktorom sa ustálil okresný a krajský súd a nie je oprávnený ho ani meniť, a preto sú obvineného námietky neodôvodnené naplniť uvedený dovolací dôvod.

S poukázaním na námietky ohľadne nepreukázania subjektívnej stránky je potrebné poukázať na skutočnosť, že tento dovolací dôvod preto nemôže naplniť ani poukaz na to, že vykonaným dokazovaním nebola v konaní preukázaná subjektívna stránka trestného činu. To totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nemožno skúmať priamo, ale len sprostredkovaně, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek doplniť a meniť. (R 3/2011)

Čo sa týka dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. l) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 <., hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 <. napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania, tak tu je potrebné uviesť, že krajský súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. apríla 2018, sp. zn. 3To/33/2018, kde bol prítomný obvinený N. R. aj so svojím obhajcom JUDr. Vladimírom Štefekom, rozhodol tak, že okrem iného odvolanie obvineného N. R. zamietol v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Dovolací súd sa taktiež, ako aj odvolací súd, stotožnil s právnou argumentáciou, odôvodnením, ako aj právnou kvalifikáciou na ktorej sa ustálil okresný súd v zmysle napadnutého rozsudku a rozsudku okresného súdu, ktoré považuje za správne a v súlade so zákonom, pričom neobstojí argumentácia obvineného v rámci spochybňovania ustáleného skutkového stavu, ako aj jeho konania voči poškodenému. Spáchanie uvedeného skutku obvineným N. R. spolu s obvineným N. E. bolo na základe vykonaných dôkazov preukázané, a to na podklade výpovede samotného poškodeného, ako aj výpovede obvinených, pričom dovolací súd nemá vo vzťahu k uvedenému dovolaciemu dôvodu žiadne pochybnosti o správnosti a zákonnosti postupu okresného a krajského súdu.

Čo sa týka námietky obvineného v prípade nepoužitia zásady "in dubio pro reo" (v pochybnostiach v prospech obvineného), ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por., je potrebné uviesť, že použitie predmetnej zásady prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Táto zásada sa týka iba skutkových zistení. Nakoľko dovolací súd skutkové zistenia nemôže skúmať, aplikácia tejto zásady v dovolaní nie je prípustná, a preto sa ju dovolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Vzhľadom na vyššie uvedené sú obvineného námietky týkajúce sa predmetného dovolacieho dôvodu

nedôvodné, a preto nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. l) Tr. por.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obvineného posúdenú ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku napadnutého rozhodnutia po objektívnej i subjektívnej stránke a je správna.

Vzhľadom k námietkam obvineného je potrebné uviesť, že použitie násilia, a to facky, zmocnenie sa telefónu a peňazí poškodeného, ako aj naplnenie kvalifikačného znaku lúpeže závažnejším spôsobom a teda so zbraňou, čím bol v danom prípade nôž, bolo na základe výpovede poškodeného preukázané, ako aj nepriamo z výpovede obvineného, a preto nemôže byť prípustná vzhľadom k ustálenému skutku iná právna kvalifikácia konania obvineného než za akú bol obvinený odsúdený.

Obvinenému bol taktiež správne a v súlade so zákonom uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 (sedem) rokov a zákonu zodpovedá aj zaradenie obvineného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, pretože v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, čo vyplýva z jeho odpisu registra trestov (č. l. 373).

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i), písm. l) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného N. R. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.